

CK.0000068785

LÃNG ĐU TRONG CÁC NỀN VĂN HÓA

UYÊN
LIÊU

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA THÔNG TIN

LƯƠNG VĂN HỒNG

Biên soạn

LÃNG DU
TRONG CÁC NỀN
VĂN HÓA

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA THÔNG TIN

Lãng du từ trẻ đến già

Ta thấy toàn mộng cũng là chiêm bao.

L. V. H.

LỜI NÓI ĐẦU

Internet đã toàn cầu hóa thông tin, làm cho mọi người ở bất cứ nơi nào trên trái đất cũng thấy tất cả, biết tất cả. Nhưng để đi đến hợp tác với nhau trong kinh tế, chính trị thì phải hiểu nhau, chấp nhận nhau. Muốn vậy thì cần có những hiểu biết về các điểm khác nhau về văn hóa, điều đó có nghĩa là chúng ta phải tạo nên bầu không khí "chung sống giữa các nền văn hóa" (lời của Dominique Wolton, tác giả cuốn sách "Toàn cầu hóa văn hóa", Đinh Thùy Anh, Ngô Hữu Long dịch, NXB Thế giới, 2006) để con người của các nền văn hóa xích lại gần nhau. Ngày nay cả thế giới dùng chung kỹ thuật Internet, nhưng không có chung về văn hóa, xã hội, chính trị. Nếu chúng ta lắng nghe, học hỏi lẫn nhau với tinh thần thiện chí: hợp tác cùng phát triển thì những trở ngại về văn hóa, xã hội, chính trị sẽ được giải tỏa. Nếu sử dụng trở ngại do khác nhau về văn hóa, xã hội, chính trị làm công cụ thì có thể gây ra hiểu lầm, gây thù địch, thậm chí đổ vỡ, chiến tranh.

Internet là phương tiện truyền thông với vô vàn thông điệp của thông tin đa chiều. Chúng ta phải thanh lọc, du nhập những gì phục vụ cho nhu cầu, cho sự phát triển của đất nước, nếu không sẽ ngỡ ngác, rơi tõm vào biển thông tin và chết ngộp trong đó.

* * *

Cuốn sách "Lãng du trong các nền văn hóa" chỉ là "cuối ngựa xem hoa" trong thời buổi Việt Nam đã là thành viên của Tổ chức thương mại quốc tế, trong thời buổi toàn cầu hóa kinh tế. Vì vậy việc biết những nét chính trong nền văn hóa các nước cũng là điều cần thiết và bổ ích. Ta thấy các nền văn hoá đều có chung một điểm: sống phải có tình và có lý. Trong khi rõ nét ở văn hoá Việt Nam là nhân đạo, ở Ấn Độ là nhân bản, ở Trung Quốc là nhân văn, thì ở Nga là nhân ái, ở Mỹ là nhân quần. Phật giáo chỉ bám rễ và phát triển ở Trung Quốc khi các nhà truyền giáo biết đề cao chữ Hiếu, nhưng ở Việt Nam chữ đó là chữ Nghĩa. Điều đó cho thấy, cái gì có khả năng thích ứng thì mới hòa nhập được vào trong văn hoá bản địa. Việc hiểu biết văn hoá các nước sẽ làm tăng sự thông cảm, giúp ta mở rộng tầm nhìn về những vấn đề dân tộc và quốc tế. Nếu bạn đọc muốn đi xa hơn, đi sâu hơn vào những điều mình thích thú thì xin đọc những sách chuyên khảo.

Văn hoá ở đây được hiểu theo nghĩa bao gồm tín ngưỡng, tôn giáo, văn học, âm nhạc, hội hoạ..., là nơi thể hiện rõ nhất bản sắc dân tộc, tinh thần dân tộc, lòng tự hào dân tộc, cách tiếp nhận những giá trị của thế hệ đi trước, của các dân tộc khác. Bản sắc dân tộc là vấn đề hết sức tinh tế và nhạy cảm, là hợp lý ở dân tộc này, nhưng lại là phi lý, vô lý ở dân tộc khác. Chúng ta nên thấy đó là những khía cạnh khác nhau của một toàn thể, nên thấy đó là hoa thơm cỏ lạ của các vùng miền trên hành tinh chúng ta và đó là

sản phẩm của hoàn cảnh địa lý-chính trị-xã hội, của lịch sử.

Sách có thể chưa thỏa mãn được mong đợi của bạn đọc xa gần. Nếu bạn đọc chưa hài lòng mong bạn rộng lòng bao dung, tặc lưỡi: "Mới được đến thế!".

Chúc bạn đọc có niềm vui trong lúc đọc sách.

*P. Tây Thạnh, Q. Tân Phú,
ngày 24 tháng 10 năm 2008*

Luong Văn Hồng

ANH

Tên nước: Anh (Britain: Vùng đất của người Britain)

Tên đầy đủ: Vương quốc liên hiệp Anh và Bắc Ailen (Ireland): Vương quốc Anh)

Năm 55 trước Công nguyên, Ceasar vượt eo biển đến và gọi nơi đây là Britainia (vùng đất của người Britain)

Diện tích: 244.820 km² (theo wikipedia)

Dân số: 63.047.162 người (năm 2012)

Quốc khánh: 21 tháng 4

Quốc kỳ:

Quốc kỳ này ra đời năm 1801, do 3 quốc kỳ của England, Scotland, Ireland chồng lên nhau, chữ thập bất chéo màu đỏ tượng trưng cho thần bảo hộ của Ireland là thánh Patrick, chữ thập bất chéo màu trắng tượng trưng cho thần bảo hộ Scotland là Thánh Andrew. Quốc kỳ hình chữ nhật. Nền cờ màu lam sẫm, chính giữa nền cờ là chữ thập màu đỏ viền trắng tượng trưng cho thần bảo hộ nước Anh là Thánh George.

Quốc huy:

Tấm lá chắn gồm: Ba con sư tử vàng tượng trưng cho nước Anh. Sư tử đỏ tượng trưng cho Scotland. Cây đàn

màu vàng tượng trưng cho Ireland. Bệ nâng lá chắn có sư tử, ngựa có một sừng. Dòng chữ khắc ở bệ: “Ác giả, ác báo”. Dải trang trí có dòng chữ: “Trời có Thương đế. Ta có quyền lợi”. Quốc huy hiện nay do Nữ hoàng Victoria chế định khi lên ngôi năm 1873.

Quốc ca: *Thần linh phù hộ Nữ hoàng*

1. Thượng đế phù hộ Nữ hoàng, chúc Người vạn thọ vô cương. Thần linh phù hộ Nữ hoàng luôn thắng lợi, mãi vinh quang, dân tin phục, lòng sướng vui, trị vì nước, vương vị bền. Thần linh phù hộ Nữ hoàng!

2. Tò thần uy, mở lưới trời, bảo vệ vương thất, tiêu diệt quân thù. Phá tan mọi âm mưu, diệt trừ gian đảng, quét sạch mầm loạn. Chúng ta hãy cùng ngưỡng vọng. Thần linh phù hộ Nữ hoàng.

3. Mong Thượng đế ban ân nhiều, chọn tinh phẩm, dóc túi quý, Nữ hoàng vạn tuế! Mong Người bảo hộ pháp luật, để lòng dân cùng quy thuận, ca lên bài hát chân thành, thần linh phù hộ Nữ hoàng!

Thủ đô: London

Ngôn ngữ chính thức: Tiếng Anh, tiếng U-ên, tiếng Gae-lich

Tôn giáo: Giáo hội Anh (Anh giáo), Thiên Chúa giáo La Mã, đạo Hồi, đạo Do Thái, Hội giám lý...

Tiền tệ: Sterling (Bảng Anh)

LÃNG DU TRONG TRIẾT HỌC ANH

Francis Bacon: (1561-1626) tự nhận nhiệm vụ cải cách triết học và khoa học. Ông cho rằng lối học từ chương dẫn đến việc người học được đánh giá theo khả năng trích dẫn các tác phẩm cổ. Như vậy học thức đã bị ngưng trệ. Lối học truyền thống này, theo Bacon là vô bổ, nó không có phương pháp thích đáng để khám phá xem thiên nhiên là gì và hoạt động ra sao.

Phái quan sát, khám phá

Bacon đã kích gậy gắt các trường đại học, trong đó có Oxford, Cambrige, ông tố cáo:

- Các nơi này là nô lệ của quá khứ.

Theo Bacon, các Thần tượng là những bóng ma sai lạc, là những méo mó của trí khôn. Ông chia ra làm 4 loại thần tượng: *Bộ lạc, Hang, Chợ, Sân khấu*. Ở *Bộ lạc* người ta quá chú trọng tới ý kiến, mà không nhìn thẳng vào sự việc. Ở *Hang* người ta bị nhốt chặt trong môi trường. Ở *Chợ* người ta ăn nói theo khuôn định kiểu hàng tôm hàng cá để người bình dân có thể hiểu. Ở *Sân khấu* người ta dựng cảnh theo giáo điều, theo kiểu cách không thực. Người ta phải sửa chữa tư duy sai lạc này bằng quan sát, thí nghiệm, bằng phương pháp quy nạp.

Triết lý của David Hume (1711-1776) là sự phê phán Chủ nghĩa duy lý giáo điều của các nhà siêu hình học thế kỷ XVII. Ông là người kinh nghiệm chủ nghĩa. Theo ông, tư tưởng của chúng ta chỉ là những "bản sao chép" (hay biểu tượng) của những ấn tượng cảm tính. Tất cả mọi nhận